

FORÇA MUNICIPAL

Publicació de l'Operatiu Municipal Nacional

ELS PRESSUPOSTOS DE LA GENERALITAT DISCRIMINEN ELS AJUNTAMENTS

El projecte de Pressupost General de la Generalitat per al 1996 es caracteritza per les retallades respecte anys anteriors. Aquest projecte absolutament restrictiu - que tot i que en aquests moments s'està debatent en el Parlament, ja es preveu, sobretot per la postura del PP, que en la seva aprovació final no contindrà cap canvi substancial - afecta pràcticament totes les conselleries i en uns capítols de despesa molt determinats: despeses corrents del capítol 4 i inversions. Aquesta restricció, per tant, afecta les partides més importants del pressupost, ja que són les que determinen i dissenyen realment la política de tot govern.

Tanmateix dintre de les retallades més significatives s'ha de destacar, malauradament, la de les partides que són transferències a l'administració local. Certament en aquest àmbit

-el municipal- és on les restriccions es fan més evidents. Des del Grup Parlamentari i des de l'OMN hem de denunciar públicament aquesta actitud que directament condemna els ajuntaments i els consells comarcals a una migradesa econòmica encara més gran, però que al mateix temps, i des d'un punt de vista conceptual, és encara més condemnable, si valorem el fet que la contenció de la despesa de l'administració de la Generalitat es faci a compte de l'administració local. Si d'una banda es limiten els recursos dels ajuntaments, com es pot, per l'altre, exigir que aquestes administracions limitin la seva despesa per aconseguir des del punt de vista de col·legialitat administrativa la convergència amb els objectius de la Unió Europea? I com es poden fer aquestes retallades si la corresponsabilitat fiscal respecte l'administració local, com a mètode per a la

reducció estructural del dèficit públic, encara és una entelèquia malgrat les recomenacions de la Comissió Europea?

Arran d'aquest fet cal, en darrer terme, fer dues consideracions que entenem que són del tot imprescindibles: La creació del Fons de Cooperació Local de Catalunya per als ajuntaments no representa cap augment de diners per al conjunt de municipis catalans, ja que el mètode que es seguí l'any passat i que es manté en aquest, fou el de manllevar diners d'altres partides destinades als ajuntaments per a constituir aquest nou Fons. I en segon terme remarcar la devallada global de les transferències a les corporacions locals. La diferència entre el pressupost de 1995 i el d'enguany es xifra, segons el quadre adjunt, en un 12.5%.

DEPARTAMENT	TRANSFERÈNCIES CORRENTS			TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL			TOTAL TRANSFERÈNCIES		
	1995	1996	%95/96	1995	1996	%95/96	1995	1996	%95/96
GOVERNACIÓ	3772,3	7201,1	90,9%	6100,3	4181,8	-31,4%	9872,6	11382,9	15,3%
ENSENYAMENT	8956,7	9681,9	8,1%	2351,4	1637,4	-30,4%	11308,1	11319,3	0,15
POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES	451,2	349,4	-22,6%	3808,8	2382,0	-37,5%	4260,0	2731,4	-35,9%
CULTURA	460,3	543,3	18,0%	1017,6	785,5	-22,8%	1477,9	1328,8	-10,1%
INDÚSTRIA, COMERÇ I TURISME	75,4	39,1	-48,1%	2557,8	1658,3	-35,2%			
PRESIDÈNCIA	438,8	78,1	-82,2%	1854,0	1,7	-99,9%	2292,8	79,8	-96,5%
MEDI AMBIENT	164,0	10,5	-93,6%	124,5	20,0	-83,9%	288,5	30,5	-89,4%
AGRICULTURA	41,7	19,2	-54,0%	576,0	151,4	-73,7%	617,7	170,6	-72,4%
TREBALL	317,0	317,0	0,0%	11,8	11,8	0,0%	328,8	328,8	0,0%
JUSTÍCIA	207,0	224,1	8,3%	0,0	0,0	-	207,0	224,1	8,3%
BENESTAR SOCIAL	134,0	46,6	-65,2%	205,0	68,0	-66,8%	339,0	114,6	-66,2%
DIVERSOS	0,0	0,0	-	0,0	0,0	-	0,0	0,0	-

II TROBADA NACIONAL DE CONSELLERS COMARCALS D'ERC

GRANOLLERS 8 de juny de 1996

El passat dia 8 de juny va tenir lloc la II Trobada de consellers comarcals del nostre partit. A la seu del Consell Comarcal del Vallès Oriental, a Granollers, van reunir-se una vintena de consellers per tractar del funcionament intern dels consells i per debatre un document sobre la pèssima situació d'aquesta administració local catalana.

En el primer apartat es va poder contrastar la feina que es fa des de l'equip de govern i des de l'oposició. En el primer cas es van posar de manifest les limitacions competencials i l'especialització de la gestió comarcal cap a àrees com el medi ambient o joventut. Per tractar sobre la política comarcal de tractament de la brossa es va quedar que per després de l'estiu es dedicaria una altra trobada a tractar-ho de forma específica. En el segon cas es van posar en comú les experiències de la dificultat afegida que significa fer d'oposició d'un òrgan amb molt poca activitat, poques reunions i, a sobre, en molts casos, amb majories absolutes poc dialogants.

Per altra banda, la trobada va servir per aprovar un document on es denunciava la paràlisi política dels consells i en el qual s'acordava l'inici d'un debat, entre totes les institucions implicades, per trobar les vies de solució que ens permeti superar aquest impàs.

CAMPANYES D'ÀMBIT NACIONAL

Des de l'OMN s'han endegat darrerament una sèrie de campanyes per tal de potenciar accions que creiem que poden ser d'interès nacional.

LA BRESSOLA

Des de l'Associació Amics de la Bressola se'ns va demanar que difonguéssim la tasca que aquesta associació està portant a terme potenciant la creació d'escoles catalanes a la Catalunya Nord. Com bé deveu saber després de rebre la informació que us vàrem trametre, la Bressola és una entitat que va fundar, l'any 1976, la primera escola catalana a la Catalunya Nord, dins de l'Estat francès. El 29 de maig de 1995, el president de la Bressola va signar un protocol d'acord amb el ministre d'educació francès a través del qual s'atorga a les escoles de la Bressola els mateixos avantatges que a les escoles privades franceses «associades al servei públic d'educació», és a dir, el pagament per part de l'Estat francès dels mestres de les escoles que tinguin més de cinc anys d'existència. Aquesta nova situació implica que la Bressola podrà fer assumir per l'estat les escoles que s'arribin a mantenir durant cinc anys en el marc de la llei de 1959 que preveu el respecte del caràcter propi de les escoles (en el cas de la Bressola, la catalanitat i la immersió lingüística). Aquestes escoles tenen greus problemes econòmics per subsistir i demanen ajuts per part dels ajuntaments del Principat, per tal de poder tirar endavant. La tasca de l'Associació Amics de la Bressola consisteix, doncs, en aconseguir els mitjans econòmics necessaris per poder superar els cinc anys d'existència de cada escola nova. Actualment hi ha tres escoles catalanes (Perpinyà, Prada i Nyils) que ja funcionen, pel setembre se n'obre una a El Soler que haurà d'afrontar aquest primer període i s'han iniciat negociacions entre la Bressola i dos municipis nord-catalans que estan disposats a facilitar mitjans materials. La importància de la tasca de la Bressola va més enllà de la creació d'escoles i és la manera de fer conèixer la realitat nord-catalana i de recuperar la nostra llengua en una zona on pateix les agressions constants de l'Estat francès. Podeu posar-vos en contacte amb la Bressola directament als telèfons que sortien al díptic que vàrem enviar-vos (Perpinyà 68 665001, Prada 68 96 12 60, Nyils 68 851459) o bé a l'adreça següent: Amics de la Bressola. Carrer Cervantes, 5 Barcelona 08002. Us adjuntem una butlleta per tal que el vostre ajuntament s'hi pugui adherir.

MARXA PER LA LLIBERTAT

Com bé ja deveu saber enguany fa vint anys de la Marxa per la Llibertat. Aquella acció reivindicativa convocada pel Moviment per la Pau «Pax Christi» i que va recórrer els pobles de Catalunya des del 4 de juliol fins el 12 de setembre de 1976, va néixer amb una voluntat coordinadora per tal de demanar les llibertats fonamentals, l'amnistia política i la recuperació de l'Estatut d'autonomia de Catalunya de l'any 1932 com a primer pas cap a l'autodeterminació. Avui, vint anys després, Catalunya encara no gaudeix del dret de tenir estat propi. Per tant, fer memòria d'aquella marxa pot servir per recuperar els elements bàsics que li donaren sentit: l'amnistia, les llibertats i un horitzó d'autodeterminació per a Catalunya, apart de ser un acte merament nostàlgic per a tots aquells que hi varen participar. Per a més informació referent als actes organitzats podeu adreçar-vos al telèfon: (93) 458 70 98 - (93) 488 28 35

REGISTRE PARELLES DE FET

Des que l'any 1994, l'ajuntament de Sant Joan Despí va obrir el primer Registre d'Unions civils fins avui hi ha hagut una sèrie d'accions que tímidament equiparen els drets de les parelles de fet als dels matrimonis i que per tant impulsen les parelles a inscriure's en aquests registres municipals. Des de llavors uns quants ajuntaments catalans han creat Registres d'Unions Civils però tots aquests registres tenen normatives diferents, no estan connectats entre si i no se sap massa bé quants n'hi ha. La regidoria de Drets Civils de l'ajuntament de Barcelona vol convocar unes jornades per tractar aquests aspectes, elaborar una normativa comuna per a tots els registres i estudiar la possibilitat d'endegar des dels municipis alguna mesura de pressió per aconseguir l'aprovació d'una Llei de parelles que en reguli els drets i els equipari als dels matrimonis. Per tant, és imprescindible l'elaboració d'un cens que els permeti conèixer els ajuntaments que ja hagin creat un Registre d'Unions civils. Per a més informació podeu adreçar-vos a la regidoria de Drets Civils de l'ajuntament de Barcelona 402 70 83

BREUS

Nomenaments: Han estat nomenats com a representants regionals a l'OMN els següents companys:

Emili Vives: Regió X: Penedès i Garraf, Jaume Puig: Regió VI: Osona i Ripollès, Ramon Arribas: Regió I: Vallès Oriental, Vallès Occidental, Maresme, Barcelonès nord i Baix Llobregat.

Tècnics: S'han incorporat a l'OMN com a col·laboradors els següents companys: M. Pardo: Medi Ambient, Xavier Ricart: Urbanisme, Sergi Abella: Hisenda local. Podeu adreçar les vostres consultes a l'OMN i us posarem en contacte amb la persona adient.

DES DE LA FEDERACIÓ DE MUNICIPIS

Cap a la unificació del municipalisme català

Les darreres Assemblees Generals, tant de la Federació de Municipis de Catalunya com de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, van acordar caminar cap a la unificació del municipalisme català, però el llast de molts anys de divisió (des de 1981) han creat una desconfiança mútua que fa que el camí no es pugui recórrer a la velocitat que els homes i les dones d'ERC voldríem. El dia 4 de juny es va celebrar la primera reunió mixta FMC-ACM per començar a treure pedres del camí. Pel dia 4 de juliol n'hi havia una altra prevista, que s'ha ajornat sense data. Amb tot, el més important és que el procés d'unificació no s'aturi, i des d'ERC seguirem pressionant tot el que puguem per accelerar-ho.

Consell Nacional de la FMC

El dia 9 de juny es va celebrar a Salt el Consell Nacional de la Federació de Municipis de Catalunya. Entre els punts que aixecaren més interès a la reunió del màxim òrgan entre congressos de la FMC, cal destacar la retallada de transferències als ens locals que preveu el projecte de pressupostos de la Generalitat per 1996, que afecta molt negativament els ajuntaments, i les noves mesures urbanístiques del govern espanyol que sembla que no són d'aplicació a Catalunya. En contra de les mesures proposades pel govern del PP, considerades d'alt risc, i de cara a obtenir el mateix objectiu de facilitar l'accés a l'habitatge, es feu la proposta que els ajuntaments elaboressin un catàleg de solars sense edificar, contemplant la possibilitat d'expropiar-los en cas que no siguin edificats en el termini previst.

Comissió de Govern Local de Catalunya

El conseller de Governació, Honorable Sr. Xavier Pomés, ha expressat la seva voluntat de reforçar el paper de la Comissió de Govern Local de

Catalunya. Així, en les tres reunions que s'han mantingut des de la seva arribada al càrrec, tant els temes tractats com el nivell de consens amb els municipis ha anat creixent progressivament. A la darrera reunió de la Comissió celebrada a la Sala Tàpies del Palau de la Generalitat (el mateix escenari de les reunions del Consell Executiu), es van informar favorablement i per unanimitat dels temes que afecten directament els municipis, com el projecte de decret de regulació del règim jurídic de les televisions locals per ones terrestres, el projecte de decret pel qual es regula la realització d'activitat escolars complementàries, extra-escolars i serveis escolars als centres docents públics i als centres privats sostinguts amb fons públics, i el projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de Policia Sanitària Mortuària de Catalunya, entre altres. També es va presentar l'avantprojecte de Llei de Protecció Civil de Catalunya, que es preveu que es pugui consensuar amb les entitats municipalistes abans de finals d'any.

Medi Ambient:

Junta de Residus i Junta de Sanejament de Catalunya.

El canvi de titularitat de la Conselleria de Medi Ambient, passant a mans d'una persona vinculada al món municipal (l'Honorable Pere Macias era alcalde d'Olot i president de l'ACM) fa esperar una major sensibilitat municipalista tant del propi Departament de Medi Ambient com de les Juntes de Sanejament i de Residus que en depenen. De moment, però, el nou conseller no ha fet cap canvi en els responsables de les Juntes, i per contra la retallada de pressupostos ha deixat la Junta de Residus molt minvada; no així la de Sanejament, que segueix depenent dels ingressos directes dels impostos sobre el rebut de l'aigua i que sembla que ha consolidat també les aportacions de fons europeus.

RESOLUCIÓ DEL CONSELL NACIONAL DE LA FMC SOBRE LA LIBERALITZACIÓ DEL SÒL

1. El Govern central ha aprovat el Reial Decret-Llei 6/1996, de 7 de juny, de mesures liberalitzadores en matèria de sòl, que tenen una incidència important en les comunitats autònomes que han aplicat l'actual normativa estatal del sòl; és a dir, aquelles on la norma urbanística aplicable era bàsicament el Reial Decret Legislatiu 1/1992, text refés de la Llei del Sòl estatal.

A Catalunya s'ha estat aplicant l'anomenat Decret-Legislatiu 1/1990, que aprova la refosa dels textos legals vigents en matèria urbanística, que mantenia la cessió del 10 per cent de l'aprofitament mig en sòl urbanitzable a

l'Ajuntament, quant a la resta de l'Estat, i segons la Llei del Sòl, aquesta cessió arriba al 15 per cent. S'està a l'espera de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'aplicabilitat de la norma estatal davant de la norma autonòmica catalana.

2. Pel que fa a les mesures proposades pel govern central, s'adjunta una nota informativa.

En aquest sentit s'acorda:

1. Assenyalar la singularitat de la normativa urbanística aplicada a Catalunya, en concret el Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel

qual s'aprova la refosa dels textos legals vigents a Catalunya, en relació a la normativa urbanística estatal del Reial Decret Legislatiu 1/1992, de 26 de juny, text refés de la Llei sobre el règim del sòl i ordenació urbana.

2. Manifestar davant la Generalitat de Catalunya que el paquet de mesures de liberalització del sòl aprovades pel govern central en el Reial Decret-Llei 6/1996, de 7 de juny, no ha de comportar a Catalunya, alteracions i modificacions dels actuals criteris de desenvolupament del planejament general municipal.

PLANS D'ACTUACIÓ (d'àmbit local) D'EMERGÈNCIA PER A INCENDIS FORESTALS

ELS PAM, PAC, PAU I PAR

Arran dels incendis que van castigar Catalunya l'estiu de 1994, es va posar en marxa la creació del pla INFOCAT que «és el pla de protecció civil d'emergència per a incendis forestals a Catalunya». Dins del Pla s'estableixen els sistemes d'organització i coordinació amb les administracions locals de Catalunya. El Pla INFOCAT estableix la creació de diversos plans d'àmbit local que són:

- Pla d'actuació municipal (PAM) d'àmbit municipal
- Pla d'actuació supramunicipal o comarcal (PAC) de diversos municipis o comarca
- Pla d'actuació de zones de risc forestal significatiu (PAR) (p.ex. Diversos municipis que formen part d'un massís)
- Pla d'autoprotecció de nuclis habitats, urbanitzacions i càmpings per emergència d'incendi forestal (PAU) que ha de ser realitzat pel nucli per a la seva autoprotecció amb la col·laboració de l'administració local. Els PAM han de portar a l'ennex tants PAU com nuclis, urbanitzacions i càmpings hi hagi en el seu terme.

Sempre que sigui convenient en els PAR hi haurà els PAM o PAC corresponents d'àmbit local o comarcal respectivament.

Les funcions bàsiques dels plans d'actuació municipal són:

- Zonificar el territori en funció del risc, delimitar àrees segons els requeriments d'intervenció i fer un desplegament de mitjans i recursos (infraestructura física)
- Establir l'estructura organitzativa i els procediments per a la intervenció
- Establir sistemes d'articulació amb els organismes d'altres administracions locals en el seu àmbit territorial segons el pla INFOCAT
- Organització de grups locals d'ajuda ràpida on quedarà enquadrat el personal voluntari i es fomentarà i potenciarà l'autoprotecció
- Especificar procediments d'informació a la població.

Per l'elaboració dels plans es podrà comptar amb l'ajuda de:

- Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis i de Salvaments de Catalunya
- Direcció General del Medi Natural
- Gerència de Protecció Civil
- Operatiu Municipal Nacional

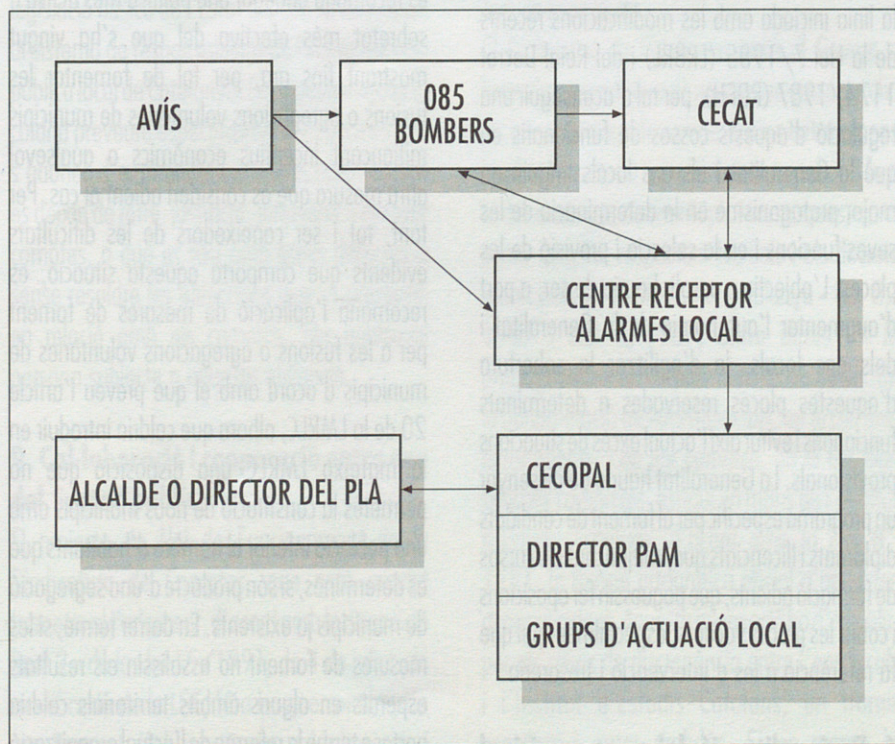
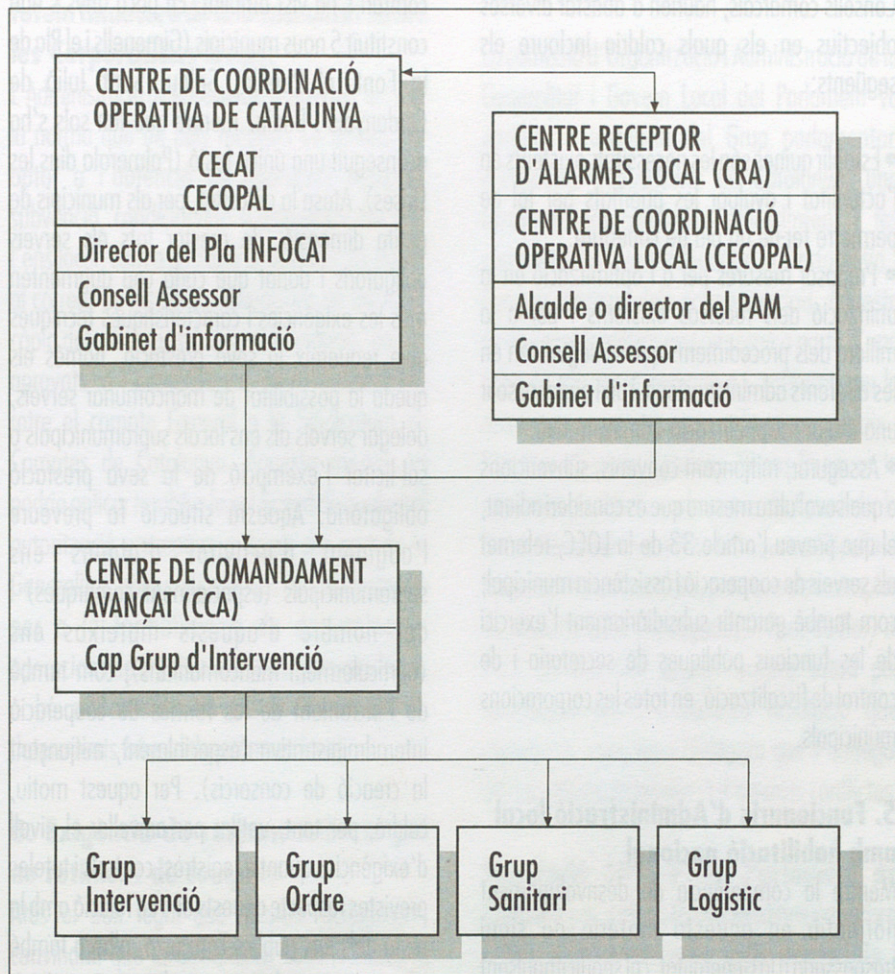
Segons el Decret 64/1995 de 7 de març, els plans d'actuació d'àmbit local són d'aplicació obligatòria en els municipis d'alt risc d'incendi forestal (Veure DOGC núm. 973 de 4 d'abril de 1995, pàgines 1387, 1388 i 1389)

Per tal d'elaborar els plans municipals s'han de tenir en compte els següents punts mínims:

- Descripció del territori, figurant-hi la cartografia, com annex, i les dades meteorològiques convenients.
- Coneixement del risc, situat sobre el territori. Comprendrà una referència detallada de les vies de comunicació, zones d'alerta i intervenció, i els elements vulnerables possiblement afectats
- L'estructura, l'organització i les funcions, que comprendrà l'organigrama funcional per a emergència, amb el detall de les funcions, entre d'altres, del director del pla local, del comitè d'emergències i dels responsables dels diferents grups operatius.
- Anàlisi dels elements vulnerables, entre els quals hi haurà la població, el medi ambient, les vies de comunicació i el patrimoni artístic.
- Els diversos PAU
- La Coordinació entre el PAM i el pla INFOCAT a través del CECOPAL¹ que definirà els procediments de recepció d'alarmes a través del Centre receptor d'alarmes local (CRA), l'activació del PAM segons la gravetat dels incendis, l'esquema de transmissió d'alarma i el sistema de convocatòria dels actants locals, la comunicació entre el CECAT² i el CECOPAL.
- Els procediments d'actuació dels diferents grups, així com el programa d'informació, capacitat i de divulgació a la població, junt amb el programa d'exercicis i simulacres
- Les revisions periòdiques i distribució del pla, i la participació de l'ens local en aquestes revisions. El manteniment de l'inventari i de mitjans i recursos i l'actualització de les dades personals dels integrants de l'organigrama funcional.
- Annexos com:
 - Directori telefònic
 - Fitxes d'elements vulnerables
 - Plànols i cartografia
 - Catàleg de mitjans i recursos
 - Sistemes d'informació a la població

A continuació es mostren dos tipus d'organigrames operatius

1 CECOPAL. Centre de Coordinació Operativa Local. El màxim responsable és l'alcalde o persona en qui delegui.
2 CECAT Centre de Coordinació Operativa de Catalunya

DES DEL PARLAMENT

INFORME DE LA SINDICATURA DE COMPTES SOBRE LA TRAMESA DELS COMPTES MUNICIPALS 1988-1992

Ampliant la informació del darrer número de Força Municipal hem de dir que la compareixença dels síndics en la Comissió del Parlament dedicada a aquest tema ha estat aquest any especialment interessant. I ho ha estat concretament en el camp municipal. Si en el passat nº 4 de la nostra revista parlàvem de l'estat de les obligacions que tenen els ajuntaments d'elaborar els respectius Comptes Generals i de trametre'ls a la Sindicatura, ara, per a la significació i el relleu de les recomanacions que fa la Sindicatura per a la millora de la gestió i funcionament de l'Administració local catalana, les reproduïm literalment. Abans us recordem que tots els grups municipals i les seccions locals que estiguen interessats en disposar dels comptes d'exercici passats dels vostres ajuntaments, us poseu en contacte amb l'OMN i us els farem arribar.

RECOMANACIONS

1. Gestió municipal

Es recomana als responsables de les Corporacions locals que prestin una major atenció als serveis i tasques de la gestió econòmico-financera, que siguin dotats dels recursos humans i materials adients dins de les consignacions pressupostàries que es puguin aprovar i que, en tot cas, es gestionin amb la major eficiència possible.

2. Assistència dels ens locals supramunicipals

Atesa la limitada capacitat econòmica i de gestió de què disposen gran part dels municipis catalans, els Consells comarcals i les Diputacions haurien de potenciar la prestació dels serveis de cooperació i d'assistència municipal previstos en els articles 33 de la Llei 6/1987, de 4 d'abril, sobre l'Organització Comarcal de Catalunya (LOCC) i 88.1 i 2.b de la Llei 8/1987, de 15 d'abril, Municipal i de Règim Local

de Catalunya (LMRLC). Aquests serveis han d'anar especialment adreçats a aquells ajuntaments que tenen menys capacitat econòmica i de gestió, que normalment són els de menor grandària, i han de cobrir l'assessorament jurídic, econòmic i tècnic en matèria de contractació, urbanisme, política energètica i qualsevol altre que pugui millorar la prestació de serveis per part del municipi.

3. La coordinació en l'assistència i cooperació en favor dels ens locals.

L'Administració de la Generalitat té competències en matèria d'assistència i cooperació amb els ens locals, d'acord amb el que estableixen els punts 1 i 2 de l'article 168 de la LMRLC. Atesa la multiplicitat d'ens que tenen assignades les mateixes o similars competències, fóra convenient que el Govern de la Generalitat establís, d'acord amb el redactat dels punts 3, 4, 5 i 6 de l'esmentat article 168 de la LMRLC, els criteris de cooperació que la legislació atribueix a l'Administració de la Generalitat i als ens locals supramunicipals. Actualment els Consells comarcals han establert, o es troben en procés d'aprovació, els seus plans d'actuació comarcal sense que, en aquest sentit, existeixi una directriu comuna per tal de garantir l'exercici de les funcions públiques de secretaria i de control i fiscalització reservades als funcionaris amb habilitació de caràcter estatal. Tampoc les diferents Diputacions provincials segueixen unes polítiques que s'assemblin entre sí.

4. Assistència i cooperació de la Generalitat.

Atenent al principi de subsidiarietat, fóra convenient que l'Administració de la Generalitat delegués la tasca d'assistència i cooperació en favor dels municipis als ens locals d'àmbit superior com a instàncies més properes als municipis, establint la corresponent transferència de recursos. Nogensmenys, caldria que la Generalitat creés i dotés determinats programes d'actuació amb una visió a mitjà i llarg termini, per tal que fossin una eina estratègica quant a la millora de la gestió local en compliment dels principis d'economia, eficàcia i eficiència. Aquests programes, en què s'hauria de preveure la

participació de les Diputacions provincials i dels Consells comarcals, haurien d'abastar diversos objectius en els quals caldria incloure els següents:

- Establir quines són les necessitats existents en l'actualitat i avaluar les prioritats per tal de permetre fer-ne un pla de cobertura.
- Proposar mesures per a l'optimització en la utilització dels recursos existents i per a la millora dels procediments que se segueixen en les diferents administracions, i així poder assolir una major racionalització administrativa.
- Assegurar, mitjançant convenis, subvencions o qualsevol altra mesura que es consideri adient, el que preveu l'article 33 de la LOCC, referent als serveis de cooperació i assistència municipal; com també garantir subsidiàriament l'exercici de les funcions públiques de secretaria i de control de fiscalització, en totes les corporacions municipals.

5. Funcionaris d'Administració local amb habilitació nacional

Mentre la competència de desenvolupament normatiu en aquesta matèria no sigui traspassada a la Generalitat, cal seguir impulsant la línia iniciada amb les modificacions recents de la Llei 7/1985 (LRBRL) i del Reial Decret 1174/1987 (RDFH), per tal d'aconseguir una regulació d'aquests cossos de funcionaris en què la Generalitat i els ens locals tinguin un major protagonisme en la determinació de les seves funcions i en la selecció i provisió de les places. L'objectiu a assolir hauria de ser, a part d'augmentar l'autonomia de la Generalitat i dels ens locals, la d'agilitzar la cobertura d'aquestes places reservades a determinats funcionaris i evitar així l'actual excés de situacions provisionals. La Generalitat hauria de dissenyar un programa específic per al foment de candidats diplomats i llicenciats que, mitjançant els cursos de formació adients, que poguessin fer oposicions i cobrir les places vacants, especialment pel que fa referència a les d'intervenció i tresoreria.

6. Racionalització del mapa municipal
Malgrat el minifundisme municipal existent a Catalunya, el nombre de municipis no ha minvat

en el decurs d'aquests darrers anys, ans al contrari s'ha vist ampliat. En poca anys s'han constituït 5 nous municipis (Gimenells i el Pla de la Font, el Perelló, Salou, Sant Julià de Cerdanyola i Badia) mentre que tan sols s'ha aconseguit una única fusió (Palmerola dins les Lloses). Atesa la dificultat, per als municipis de petita dimensió, de prestar tots els serveis obligatoris i donat que cada cop augmenten més les exigències i característiques tècniques que requereix la seva prestació, només els queda la possibilitat de mancomunar serveis, delegar serveis als ens locals supramunicipals o sol·licitar l'exempció de la seva prestació obligatòria. Aquesta situació fa preveure l'augment d'activitat d'alguns ens supramunicipals (especialment comarques) i del nombre d'aquests mateixos ens (particularment mancomunitats), com també de l'increment de les formes de cooperació interadministrativa (especialment, mitjançant la creació de consorcis). Per aquest motiu, caldrà, per tant, vetllar per anivellar el nivell d'exigències quant a registres, controls i tuteles previstes respecte aquests ens en relació amb la resta dels ens públics. Tot i això, alhora també es recomana endegar una política més activa i, sobretot més efectiva del que s'ha vingut mostrant fins ara, per tal de fomentar les fusions o agregacions voluntàries de municipis mitjançant incentius econòmics o qualsevol altra mesura que es consideri adient al cas. Per tant, tot i ser coneixedors de les dificultats evidents que comporta aquesta situació, es recomana l'aplicació de mesures de foment per a les fusions o agregacions voluntàries de municipis d'acord amb el que preveu l'article 20 de la LMRLC, alhora que caldria introduir en la mateixa LMRLC una disposició que no permetés la constitució de nous municipis amb una població inferior al nombre d'habitants que es determinés, si són producte d'una segregació de municipis ja existents. En darrer terme, si les mesures de foment no assolissin els resultats esperats en alguns àmbits territorials caldria portar a terme la reforma de l'actual organització municipal, tal com preveu l'article 21 de la LRLMC.

7. Condicions per a la millora de la tutela financera de la Generalitat sobre les Corporacions locals.

L'Administració de la Generalitat hauria d'establir la norma que un dels requisits necessaris per optar a l'obtenció de qualsevol tipus de subvenció, condicionada o específica, fos que l'ens local, com a possible beneficiari, es trobés al corrent de les seves obligacions de trametre còpia del pressupost i la seva liquidació, un cop aprovats, a l'Administració de la Generalitat i retre el compte General a la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Aquesta mesura es podria aplicar també a la sol·licitud de qualsevol autorització preceptiva a donar per part de la Generalitat, com pot ser el cas de l'autorització per a la formalització de determinades operacions de crèdit a concertar pels ens locals o bé a l'autorització per a l'alienació de determinats béns del patrimoni local.

8. Exigència de responsabilitats pel no retiment de comptes

Atès el buit legal que existeix actualment, convindria que la Generalitat desenvolupés la legislació bàsica de l'Estat pel que fa referència al sistema de responsabilitat de l'Administració pública local de Catalunya. En aquesta regulació caldria preveure específicament les accions que s'haurien d'emprendre en aquells casos en què es deixin de retre, justificar, intervenir o aprovar comptes, o que es faci amb greus defectes o sense resoldre les objeccions que es presentin en relació amb els comptes, per qualsevol persona subjecte a aquesta obligació.

9. Col·laboració i cooperació entre ens del Sector públic

El projecte de Llei de Funcionament de la Sindicatura de Comptes, que està previst trametre al Parlament, d'acord amb la disposició final 2^a de la Llei 15/1991, de 4 de juliol, de modificació de la LSC, fóra bo que contemplés àmpliament l'obligació de col·laboració i cooperació de tots els ens del sector públic català, inclosos autoritats i funcionaris.

ACORD SOBRE TOPÒNIMS

La comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local del Parlament va aprovar a instància del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, una resolució per aclarir el procediment i les competències per l'adequació a l'ortografia i llengua catalana dels nous municipis. Aquesta és una problemàtica que va sorgir a partir d'una falta de concreció normativa i, sobretot, per la diversitat de criteris entre alguns municipis i l'Institut d'Estudis Catalans. Si ens fixem en la casuística tenim que els casos de Cassà de la Selva (Gironès) i Sant Pau de Segúries (Ripollès) finalment es van resoldre, però que els exemples de Roda de Berà (Tarragonès) i Pont de Bar/el Pont de Bar (Alt Urgell) encara estan per resoldre. A partir d'aquesta resolució que reproduïm, esperem i desitgem que s'endegui un nou procés de resolució d'aquests conflictes.

Resolució 109/V del Parlament de Catalunya, sobre la normativa relativa a les denominacions dels municipis i les comarques.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a formular una adequació normativa que aclareixi les interrelacions de competències entre els ens locals i l'Institut d'Estudis Catalans pel que fa a la denominació de municipis i comarques, en el sentit que, tot respectant les lleis i els decrets municipals i comarcals de Catalunya - Llei 8/1987 i Llei 6/1987, entre altres - i la prerrogativa de les corporacions locals de decidir la denominació de llurs municipis, en el cas dels ajuntaments, i de llur comarca, en el cas dels consells comarcals, estigui en mans de l'Institut d'Estudis Catalans, d'acord amb la Llei 8/1991, la fixació ortogràfica oficial d'aquestes denominacions. Aquesta adequació ha d'establir, per als casos de discrepància entre l'ens locals i l'Institut d'Estudis Catalans, un tràmit conciliatori entre ambdós. Si es manté la discrepància, ha de prevaler la posició de l'ens local quan es fonamenti en motivacions

històriques documentades i avalades per alguna autoritat científica reconeguda. En aquest cas, la intervenció de l'Institut s'ha de centrar a impedir incompliments de la normativa lingüística, matèria sobre la qual és l'única autoritat.

Palau del Parlament, 11 de juny de 1996

ACORD SOBRE EL FINANÇAMENT DE LA RENOVACIÓ I EL MANTENIMENT DELS PADRONS MUNICIPALS D'HABITANTS.

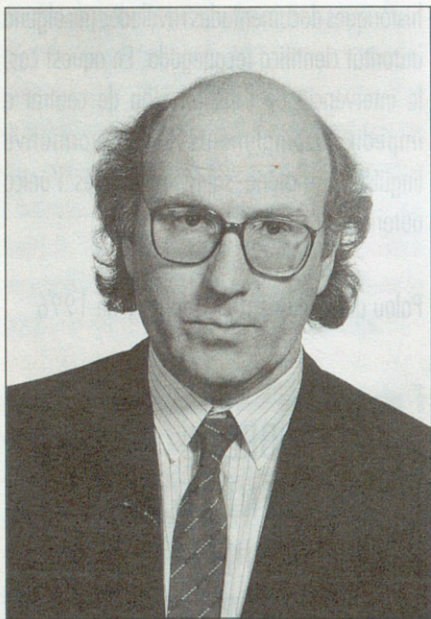
El manteniment i sobretot la renovació del padró municipal d'habitants representa un cost econòmic molt elevat per als municipis. Tenint en compte el fet que aquesta és una obligació que els ajuntaments tenen assumida via legislació estatal, i que en la renovació d'enguany s'hi adjunten els formularis per a l'estadística de Catalunya, la comissió d'Economia, Finances i Pressupost del Parlament de Catalunya va aprovar la següent

Resolució 111/V del Parlament de Catalunya sobre el finançament de la renovació i el manteniment dels padrons municipals d'habitants.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a continuar el diàleg tant amb la Federació de Municipis de Catalunya com amb l'Associació Catalana de Municipis per tal de gestionar davant el Govern de l'Estat que disposi el finançament de les despeses de renovació i manteniment dels padrons municipals d'habitants, amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

Palau del Parlament, 11 de juny de 1996

Entrevista al Batlle de Llinars del Vallès (Vallès Oriental)

Joan Masuet i Puxeu és el batlle de Llinars del Vallès, un municipi de 6200 habitants situat al Vallès Oriental. Masuet és de Llinars on nasqué el dia 28 de maig de 1944. Va formar part del Secretariat de l'Assemblea de Catalunya al Vallès Oriental i des de 1982 milita a Esquerra Republicana de Catalunya. És arquitecte i des de fa vuit anys és al capdavant de l'ajuntament de Llinars.

Edita:
OPERATIU MUNICIPAL NACIONAL
Villarroel, 45 • 08011 Barcelona
Tels 453 60 05 - 323 71 22

Han col·laborat en aquesta edició:
Carme Callejon, Albert Canet, Joan Masuet,
Salvador Morera, Magí Rovira, M. Pardo

- Què va suposar assolir l'alcaldia de Llinars?

La possibilitat de canviar allò que creia que era necessari canviar per tal de crear un marc adequat per fer possible el desenvolupament de les activitats humanes. En definitiva un nou marc de la ciutat.

- Quins són els principals problemes de Llinars?

Problemes d'infraestructura, equipaments i serveis públics.

- El fet de no governar amb majoria, limita molt l'acció de govern?

Sí, tanmateix t'obliga a pactar-ho tot i així també té la seva vessant positiva.

- Quin pressupost té l'ajuntament de Llinars i quins són els aspectes que en destacaries?

Uns 500 milions l'any. Amb uns recursos ordinaris d'uns 420 i 80 corresponents a inversió. Som un municipi pràcticament sense deute. La càrrega financera és només del 3% dels recursos ordinaris.

- Què sobta més de passar del món professional al capdavant d'un ajuntament?

El fet d'entrar en un món en què s'hi pot estar sense cap mena de qualificació, ni idees, ni capacitat d'acció.

- Quina penseu que és la principal diferència, en termes polítics, entre el món municipal i l'àmbit nacional?

El món municipal tracta problemes concrets. L'àmbit nacional dona més jocs a les idees.

- Un batlle, penseu que és més un polític, un gestor, un defensor dels interessos del seu municipi?

Un gestor, que ha de solucionar problemes concrets amb eficàcia, i sense demagogia i que ha de ser un bon administrador. Al món municipal amb mala gestió es dilapiden quantitats milionàries.

- Alguna vegada s'han enfrontat els interessos del vostre municipi amb la vostra ideologia?

No. Moltes vegades cal pactar amb gent que pensen de forma diferent pel bé del poble.

- Què us interessa de la política?

La política ofereix la possibilitat de transformar la societat. En la política encara que militant en un partit s'ha d'estar amb les pròpies idees.

- Es pot fer política de partit des d'un municipi com Llinars?

Difícilment. Cal una acció de govern que es concreti en fets i no en discursos. I els fets es relacionen amb problemes concrets que atanyen tota la societat. Construir un pavelló d'esports, un CAP, organitzar una bona administració pública...

- Quins són els trets més definitoris del seu caràcter?

Sóc molt reflexiu. Però una vegada he decidit fer quelcom ho porto a terme amb decisió.

- Què perdona?

Tot

- Què no perdona?

No hi ha res que humanament no tingui una explicació i no es pugui justificar.

- A què dedica el seu temps lliure?

M'agrada escriure, fer esport i escoltar música.

- A on li agradaria viure?

Em sento ciutadà del món. No tindria problemes per adaptar-me a qualsevol lloc. tanmateix si pogués, preferiria que fos en un lloc amb un clima benigne.

- Quina pel·lícula li agradaria protagonitzar?

No m'agrada interpretar cap altre paper que no sigui el de ser sempre jo mateix.

- De quin llibre guarda millor record?

De tota l'obra poètica de Tagore per la seva profunditat i bellesa o tota l'obra de Shakespeare.

- Digui'ns un personatge (real) que li interessi especialment. I un de ficció.

Un personatge real, Gandhi, que personifica la lluita no violenta pels drets humans i dels pobles. No hi ha cap personatge de ficció que m'interessi especialment.

- Quina és la seva vocació frustrada?

La d'escriptor.

- Evoqui una experiència entranyable del seu mandat

El fet que alguna persona senzilla et reconegui la tasca realitzada.

- Una utopia

Una societat en què el progrés material, intel·lectual i espiritual vagin units.